

hugget til Brænde, kunde koste. Det er ikke ligegyldigt, om man har en Skov staaende i frodig Væxt eller har Brændet. Jeg skal bemærke, at jeg just ikke troer, at den første Taxation derfor skulde tages tilfulde, jeg vil endog sige, at Thinget, hvis en saadan foreslaa her, neppe vilde ansee sig berettiget til Andet end til at tage den sidste tilfulde, men derfor kan man ikke sige, at man ikke havde været nøieregnende med den første Taxation, endstige, at der skulde have været nogen Uredelighed ved den første, eller at det skulde have været en ubillig Taxation. Naar man har udtalt, at man er tilbøielig til i magert Dvæg at see bedre og federe Dvæg, maa jeg gjøre opmærksom paa, at, naar Gjenden henter en Mand's Dvæg, tager han, hvad der er forhaanden, og et magert Dvæg kan ofte i Handel og Wandel have større Værdi end et fedt, f. Ex. naar det første er ungt og det sidste gammelt. Fremdeles har man fremhævet, at den Taxation, der er sat paa Bygningers Besskaffigelse ved private Taxationer har været høiere og forskjellig fra den, der er sat af Autoriteterne. Dette lader sig imidlertid let forklare derved at Ingenieurofficererne strengt have taget Hensyn til de enkelte Dele af Bygningerne, til Vækker, Sprosser og deslige, som vare spolerede eller besskaffede og beregnet alt dette, hvilket vistnok aldeles er i sin Orden, medens de private Taxationsmænd ogsaa have taget med i Beregning, at en saadan besskaffiget Bygning, f. Ex. af en Bombe, der var sprængt derinde, blev revolveret, forrykket i alle sine Gænder og Kanter, saa at den kom ud af Stilling og Form. Jeg seer saaledes ikke, at de Misforhold, som man saaledes har fremhævet, kunne lægges de Paagjældende til Last; ei heller troer jeg, at de i og for sig bør kunne vække nogen som helst Mistillid til Sagen eller til Taxatorerne. Jeg tillader mig hermed at anbefale Lovforslaget til det ærede Thing, og jeg gjør det, som jeg allerede har bemærket, med fuld Fortrosthed og Overbeviisning, idet jeg efter Samvittighed troer, at Thinget med Nøilighed kan gaae ind derpaa.

Blechingberg: Den smukke Tanke, som laa tilgrund for Hans Majestæts Proclamation i sin Tid, er kommen til Virkelighed i

det foreliggende Lovforslag, og jeg troer, at dette maa tiltale Enhver, der med Deeltagelse i sin Tid dvælede ved vore Landsmænd i Jylland og tænkte sig, hvad de maatte lide baade med Hensyn til Formuestab og ogsaa i Henseende til Sindstrængelser. Jeg finder af denne Grund — og da jeg i det Hele finder mig fyldestgjort ved Bestemmelserne i Lovforslaget — ingen Betænkelighed ved at stemme for det. Jeg troer, at det tilfuger de Paagjældende et Erstatningsbidrag, som har en høi Grad af Billighed for sig, og at dette Lovforslag er fremkommet paa en Maade, der stemmer overens med de Ansuelser, der tidligere under lignende Forhold ere fulgte. Jeg finder mig beroliget ved den Maade, hvorpaa Erstatningscomiteerne ere ordnede, og anseer det for en væsentlig Forbedring, hvad der i denne Henseende har vundet Bifald i det andet Thing, forsaavidt Regjeringscommissairer ere tilfornordnede Comiteerne. Jeg troer, at, naar de blive saaledes indrettede, vil paa den ene Side de Skadelidendes Lærv blive iagttaget og paa den anden Side det Fornødne blive paaseet fra Statskassens Standpunkt.

Der er kun eet Punkt i denne Lov, hvor jeg efter mine Ansuelser idetmindste kunde ønske nogen Forandring, og det er den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet om Brandforsikringsinstitutterne er løst. Navnlig forekommer det mig, at Kjøbstædernes Brandforsikring bliver paa en særdeles haard Maade medtaget ved de Ulykker, som have rammet en Mængde Bygninger i Jylland. Det er bekjendt, at disse Brandforsikringsfonds dannes ved Sammenstud af Interessenterne, og at Kjøbstædbygningernes Giere ere tvungne Interessenter i Kjøbstædernes Brandforsikringer. Det kan derfor ikke nægtes, at det er haardt, at disse Brandforsikringsinstitutter, der have en saadan Oprindelse, skulle i det Hele bære det Tab, som hidrører fra Gjendehaand eller hidrører fra de Krigsforhold, hvori Staten er indviklet, og det Tab, som derved rammer Kjøbstædernes Brandforsikring, er meget betydeligt og meget føleligt. Om en fuldstændig Godtgjørelse til disse Institutter kunde der i mine Tanker ikke være Spørgsmaal efter selve Lovens Grundsaetninger; men det, jeg finder meget haardt,